

תירוץ רבה בר עולא:

הכל שוחטין – ואפילו טמא בחולין שנעשו על טהרת הקדש (עם סכין ארוכה).
ושחיתתן כשרה – במוקדשים אם שחט ואמר ברי לי שלא נגעתי (אבל לכתחילה לא ישחוט שמא יגע בבשר).
חוץ מחרש שוטה וקטן שמא יקלקלו את שחיתתן – אפילו בחולין.
וכולן ששחטו ואחרים רואין אותן שחיתתן כשרה – טמא במוקדשים וליתיה קמן דנשייליה.

תירוץ אביי:

הכל שוחטין – ואפילו כותי כשישראל עומד על גביו.
ושחיתתן כשרה – בכותי שישראל לא עומד על גביו (אלא יוצא ונכנס) וחתך כזית בשר ונתן לו ואכלו (אבל לכתחילה לא ישחוט כי אין מקפידין אם יאכלו ישראל נבילות).
חוץ מחרש שוטה וקטן שמא יקלקלו את שחיתתן
וכולן ששחטו ואחרים רואין אותן שחיתתן כשרה – קשיא.

תירוץ רבא:

הכל שוחטין – ואפילו כותי כשישראל יוצא ונכנס.
ושחיתתן כשרה – בכותי (ואין ישראל כלל), ובא ישראל ומצאו ששחט וחתך כזית בשר ונתן לו ואכלו (אבל לכתחילה לא ישחוט כי אין מקפידין אם יאכלו ישראל נבילות).
חוץ מחרש שוטה וקטן שמא יקלקלו את שחיתתן
וכולן ששחטו ואחרים רואין אותן שחיתתן כשרה – קשיא.

תירוץ רב אשי:

הכל שוחטין – ואפילו ישראל מומר לאכול נבילות לתיאבון, כאשר בדק ישראל כשר את הסכין ונתן לו.
ושחיתתן כשרה – בישראל מומר לאכול נבילות לתיאבון שלאחר שחיתתו בדק ישראל כשר את הסכין ונמצאת יפה. (אבל לכתחילה לא ישחוט כי אולי שחט עם סכין פגומה).
חוץ מחרש שוטה וקטן שמא יקלקלו את שחיתתן
וכולן ששחטו ואחרים רואין אותן שחיתתן כשרה – קשיא.

תירוץ רבינא 1:

הכל שוחטין – מומחין ואע"פ שאין מוחזקין.
ושחיתתן כשרה – כשאין יודעין בו שידוע לומר הלכות שחיטה (=לא מומחה) ושחט ובדקו אותו והתברר שידוע לומר הלכות שחיטה (אבל לכתחילה לא ישחוט שמא יקלקל).
חוץ מחרש שוטה וקטן שמא יקלקלו את שחיתתן
וכולן ששחטו ואחרים רואין אותן שחיתתן כשרה – כשאינו מומחה וליתיה לקמן דליבדקיה.

תירוץ רבינא 2:

הכל שוחטין – מוחזקין ואע"פ שאין מומחין.
ושחיתתן כשרה – כשלא שחט לפנינו ב' וג' פעמים (=לא מוחזק) ושחט ואמר ברי לי שלא נתעלפתי (אבל לכתחילה לא ישחוט שמא יתעלף).
חוץ מחרש שוטה וקטן שמא יקלקלו את שחיתתן
וכולן ששחטו ואחרים רואין אותן שחיתתן כשרה – כשאינו מוחזק וליתיה קמן דלישייליה אם נתעלף.